

Harzburg (Braunschweig)
Hotel Belvedere

97. aug. 11.

Igen kedelt barátom,

Nem tudom, megítá-e a gyöngyembel azt a miszapi
nőcentemet, hogy mi helyt valódabban susuphatol, azon-
nal felhannálom az elő ív papírját, mely terem úgöte
ent, jvdalsó lelkismeretem leereslések is felelet ki
tudja mikor is janszus hangja, mégis igen kedves, katalnás
levelére. Most berreg ráérnek, csak az a baj, hogy nem
szálalom dallamus keszgyését. Og gondos felfanggel rabban
felre, mint laparko a templomkulcsot s miér rá mól hogy
azt most megtaláljam könyvekkel, füzetekkel is jól írta jvdá,
val leli ctönöröset ládóimban. De arét naagyjától em-
lekreem, miét haragudott meg Schelle, ene a titenter
igen finom taléjü (o eppen nem öreg) galichra, — egészen
máit vára segényből, miint a mit az nyugtani alost.
Ne felejte trém hogy hull az Apologetika tanára s igy

az mai kényes az isten-attól, hogy innem
Gründe-keel dolgozik, és éppen most nem kapja
a Kútatók szabadságát, tehát a historia: kuta.
Látsz sem, hogy ő lehetnek hogy a ratholikus
theologia oly alapokra helytesen, megfirta minden
civilisatióval joltan meg lehetne ezenek az eddig.
eknél, sőt egészen megfoghatni. Ha a rationalismus
elég jó a velt. nehamontai felfogás elleni kán.
ra — a miat kellett minden felől tühaltit (tervise
az a tunkai politika: momentumot, hogy a jöpputa
nem becsapásában nem lát vactit) — el kell jussni
Lofopultraját attan a haustan is, melyt innem.
Ligunknek valla, is idadukal valb satudolaisait
fogtat.

Nem tudom olvasott-e egyet. most am adnus va.
Laz Tünil, melyt Schell fürete oly rapvan nemre,
pl a Wahrensapet. Ny látni eset nem találtat el a kelle

okerkülésainak Scheller. Sőtát, bá e vort ite epia láttá möte
ke magat. Ez mált ^{Elhnye} inductive brigyák, ep a historiatör,
melyt ön (pese mai feldolgoásban) igyvan, hogy valla, s, h
dunay megfighetetlen töt agens. Istinnik a ructua kais
a kél kat ama theorióját, melyt a trioprtan a politika
menjen csopelték agens. Istinnik Drapener mai Drepe
elst is koptit nyomain haladnal. De az ilyen Hypatia,
Salliter, Omas kalifejete veltit, vj nem is elég kelle,
eretek klevet brigyitanar, nemfar most er efetek Istinnik
a koptit vj, hatalmi kiderakal combinált islelelel
kajkúnaró egykarak életélit vamaul veic, hanem fittit
mel cfak egy efetek, példák, példák példit, ha még
amyt koptitnk is egymásra, mit sem brigyitanar,
mint hogy e példákkel lembe egy kél utinjával
mai példákat lehet felvölvi, az efetek epia sarratái,
melyt az ellenzős brigyák. Schell egydetalan nem is

lehet arról agornitni, hogy a telet is kezdte fel: mielőtt ször-
kötlet a kultúra, a vallásról és a tudományról? a mint most
tegyük. Tervek a priori kimutatni hogy a hit természetesen fogja
nem halad, még tevétké lehet a haladás elve, mindnyájunk
magatá ereje. Az persze em nem azzal, és maga is és
elmaradt vallás papja, az még tevétké, és radika...

De így de végezet, hirt nem intatan - majd máskor, léte,
először, ha kedve tartom. A postát nem a vitakörökről
szempontokról fedeztet. fel. Inkább az, hogy megtegyük, relett
jünk mit spirituál? - És em nére ténis öntöl relett, fel-
vélőgötlet. De sorban önmagát teret imi is, jaldoból,
de agittal így meg kéim at is, hogy mitent van kóman, a
kínél egárejét mielt kómanban, sajnos, és nem eljött kiseret
vettem. Báljal elassimilálna valamit az Eberne mark
erejét! -

Es jünne vége Auszriában voltam, július első felet Thüringában
Hilfem, máskor felit - jeltetkeke napot - Aukkel és Pektjel,
Lipseten, Weinában, Dölmber. Hely jök napja hgy eháskunt. A Herr
Rath Berke vettett, ill. Táborfűedre, Eugénis, a tengene látat ár-
latni, en pedig ide ténittem jü den schmachender, elapsender, fel-
jennaper, Töven az hgy rept. elejig ill maadot, atán bejáróm a
Braunauweji; Hamvosi tatumjor látuválóit, Göttinge után, hol
és kis Dolgum okad, elmeyel Kannelle és amma rept. máskor jelté
Párisba, haman jfal ölt. Töve táján váranvognó's hara, a la
Ruth, ki aut munda: Völl bin ich ausgezogen, Lehr Kehre ich wieder
heim (De at jfal a bygalláim ákem) Graldjöt evörtli hirt
Kämáneimnek is ténit ávrolatemet atáni. Lederer, Bela